

Ανήκα σε εκείνους,

που πίστευαν ότι ο Ολυμπιακός πετώντας για την Πόλη είχε ήδη υπερβεί το υψηλότερο σκαλοπάτι των φετινών του προσδοκιών. Η λογική έκανε λόγο για μια αξιοπρεπή ήττα στον ημιτελικό και μια αδιάφορη εμφάνιση στον μικρό τελικό, με την ματιά προσηλωμένη στην ερχόμενη Πέμπτη που αρχίζουν οι αναμετρήσεις για τον Ελληνικό τίτλο.

Η λογική όμως δεν είναι πάντα πανταχού παρούσα και ως αποδείχθη δεν ήταν ιδιαίτερα παρούσα στο final four της Κωνσταντινούπολης. Η νίκη των ερυθρόλευκων στον ημιτελικό ήταν μια έκπληξη, κι' όπως συμβαίνει συχνά σε αυτές τις περιπτώσεις έκανε την ομάδα πιο σκληρή, πιο μαχητική και πιο έτοιμη να ανατρέψει τα δεδομένα.

Μολοντούτο, ο τελικός μέχρι το 28', επιβεβαίωνε και πάλι τη λογική. Η CSKA, ομάδα με πολλαπλάσιο προϋπολογισμό, έδειχνε ότι περνούσε μια εύκολη βραδιά. Είχε τον Ολυμπιακό 19 πόντους από κάτω και ετοιμάζονταν να ανάψουν τα πούρα, να βγάλουν τους καμπανίτες από τον πάγο. Γαρνιρισμένη με λίγο από Σέρβικο καλώς εννοούμενο αλήτικο εγωισμό, καθώς ο πρώην ερυθρόλευκος

Milos

έβγαζε κυριολεκτικώς και μεταφορικώς γλώσσα μετά από τρία σερί τρίποντα, η Ρώσικη ομάδα προβάριζε τα φανελάκια με το έβδομο ευρωπαϊκό της τίτλο.

